

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.667/3
VAN 3 JUNI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 12 mei 2009 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot delegatie van het horen van de betrokkenen bij een beroep tegen of voorafgaand aan de eventuele bekrachtiging van handhavingsmaatregelen in de toeristische sector aan het hoofd van het Departement internationaal Vlaanderen", heeft het volgende advies gegeven:

BEVOEGDHEID VAN DE AFDELING WETGEVING

1. De artikelen 1 en 2 van het ontwerp betreffen een delegatie aan het hoofd van het departement internationaal Vlaanderen en de mogelijkheid tot subdelegatie door deze ambtenaar aan personeelsleden die onder zijn hiërarchisch gezag staan, inzake het horen van de betrokkenen in een aantal procedures van beroep tegen bepaalde beslissingen in het domein van het toerisme of voorafgaand aan het nemen van beslissingen tot stopzetting van de exploitatie, genomen door de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme (hierna: de minister).

De algemene vergadering van de afdeling wetgeving van de Raad van State heeft in haar advies 42.540/AV van 8 oktober 2007 ¹ geoordeeld dat besluiten waarin zulke delegatieregelingen zijn vervat, geen reglementaire besluiten zijn in de zin van artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zodat de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet bevoegd is om erover te adviseren.

De Raad van State beperkt derhalve zijn onderzoek tot artikel 3 van het ontwerp dat, in tegenstelling tot de artikelen 1 en 2 ervan, wel een reglementair karakter vertoont.

RECHTSGROND

2. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat van de hoorzittingen, bedoeld in artikel 1 ervan, die betrekking hebben op een aantal beroepen of beslissingen op het domein van het toerisme, een proces-verbaal wordt opgemaakt, dat aan de minister, die beschikt over de beslissingsbevoegdheid in de betrokken aangelegenheden, wordt bezorgd. De betrokkenen kunnen het proces-verbaal nalezen, er verbeteringen in aanbrengen en het ondertekenen.

¹Advies 42.540/AV van 8 oktober 2007 over een ontwerp dat geleid heeft tot het ministerieel besluit van 30 januari 2008 tot wijziging van het ministerieel besluit van 9 januari 2004 houdende delegatie van bevoegdheden.

Nu het gaat om een artikel uit een ministerieel besluit, dient ervoor rechtsgrond te worden gezocht in een uitdrukkelijke delegatiebepaling uit een besluit van de Vlaamse Regering. In geen van de uitvoeringsbesluiten van de decreten die in verband kunnen worden gebracht met het ontworpen besluit², wordt aan de minister een delegatie toegekend om het horen van de betrokkenen in de bij het ontwerp bedoelde aangelegenheden nader te regelen.

De gemachtigde verwijst evenwel naar de artikelen 18 en 22, § 2, 2/, van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen van de Vlaamse ministeries. Artikel 18 van dat besluit, waarin wordt verwezen naar artikel 17 ervan, betreft evenwel het verlenen zelf van delegaties aan het hoofd van het departement, en kan bijgevolg geen rechtsgrond bieden voor een reglementaire bepaling uit een ministerieel besluit. Artikel 22, § 2, 2/, van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 kan evenmin rechtsgrond bieden voor artikel 3 van het ontworpen besluit, nu die bepaling betrekking heeft op het gebruik van de delegaties door de personen aan wie ze zijn verleend en derhalve op regels die intern aan het bestuur zijn, terwijl in dat laatste artikel ook rechten aan derden worden toegekend³.

Tot slot dient er te worden op gewezen dat ook het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, dat in de aanhef van het ontworpen besluit wordt vermeld, geen rechtsgrond biedt voor artikel 3 van dat laatste besluit. Artikel 8, 1/, van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 bepaalt uitdrukkelijk dat de bij artikel 7 ervan toegestane delegatie niet het nemen van reglementaire bepalingen omvat.

²Decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven; decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven; decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen"; decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Toerisme Vlaanderen"; decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus.

³Daarenboven betreft het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 in beginsel de delegatie van beslissingsbevoegdheid, terwijl het te dezen gaat om het horen van de betrokkenen.

Conclusie dient derhalve te zijn dat artikel 3 van het ontworpen besluit bij gebrek aan afdoende rechtsgrond geen doorgang kan vinden. De Raad van State, afdeling Wetgeving, ziet dan ook af van een nader onderzoek ervan.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, P. BARRA,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

J. SMETS